

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA „DUNĂREA DE JOS” DIN GALAȚI
FACULTATEA TRANSFRONTALIERĂ

Sesiunea de Comunicări Științifice Studențești,

**Facultatea Transfrontalieră
27-29 mai 2020**

Book of Abstracts

Secțiunea 3 Istorie și Relații Internaționale

1. POLITICA UE ÎN MATERIE DE MIGRAȚIE ȘI AZIL: EVOLUȚII, TENDINȚE, PROVOCĂRI

LILIA ANTOHI – RICT II

Coordonator: Conf. univ. dr. Sergiu Cornea
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

În ultimele șase decenii migrația în Uniunea Europeană a cunoscut multe schimbări. Îngrijorarea Uniunii Europene vizavi de fenomenul imigrației este destul de motivată, în special din cauza necesității de a materializa obiectivul unui spațiu fără frontiere interne, în care ar rămâne absolut garantată libera circulație a persoanelor.

O cooperare extracomunitară s-a dezvoltat prin intermediul a două forumuri: Cooperarea Schengen și Cooperarea celor Doisprezece.

Recurgerea la mecanisme de cooperare interguvernamentale a funcționat până la intrarea în vigoare a Tratatului de la Maastricht. Tratatul de la Amsterdam din 1997 a subliniat întrebările ce țin de imigrație cu scopul de a promova stabilirea unui Spațiu al Libertății, Securității și Justiției.

Din mai 2000 până în prezent, a avut loc o dezvoltare importantă a politicii migratorii europene și anume:

- *Legislația dezvoltată în materia controlului frontierelor, gestiunea fluxurilor și lupta împotriva imigrației ilegale.*

- *Extraterritorializarea politicii migratorii europene.*

- *Miza pe o imigrație de scurtă durată.*

- *Miza pe o imigrație foarte calificată.*

- *Intenții timide în materia integrării imigranților care deja se găsesc pe teritoriul Uniunii.*

Specificul politicii migratorii al Uniunii Europene trezește o serie de întrebări dacă nu ținem cont de anumite referințe istorice precum:

- *Eșecul de a reforma Tratatul privind Uniunea Europeană înainte de luna mai 2009.*

- *Strategia de la Lisabona care continuă să stea la baza tuturor politicilor Uniunii Europene.*

- *Creșterea într-o perioadă destul de scurtă a numărului statelor membre ale Uniunii Europene.*

Politica europeană în domeniul migrației are unele aspecte pozitive precum:

- 1) De câțiva ani a început a fi recunoscut faptul că politica migrațională trebuie să fie planificată într-o formă clară.

- 2) Un efort semnificativ este depus în vederea definirii unor principii de bază ale integrării, care servesc drept ghid pentru statele membre în procesul de implementare a politicilor proprii.

- 3) Apar forme imaginare de gestionare a migrației forței de muncă.

În pofida faptului că migrațiile internaționale constituie unul dintre cei mai puternici factori de schimb economic și social în politica migrațională totuși apar semne de întrebare: în domeniul politicii ocupării forței de muncă, al integrării și în cel al politicilor de control.

Deși Europa trece ea însăși printr-o criză economică acest lucru nu pare a avea vreo influență asupra migranților, al căror număr crește de la an la an.

Reieșind din toate acțiunile și prevederile emise de către UE totuși migrația nu este un fenomen nou, ea a însoțit omenirea cu mult înainte de timpurile în care se putea vorbi despre aceasta în mod corespunzător. De altfel, fenomenul ia o amploare nedeterminată și în epoca globalizării.

Cuvinte cheie: UE, migrație, azil, Schengen, politici migratorii

2. PARTENERIATUL ESTIC ȘI PERSPECTIVELE IDENTITARE ALE REPUBLICII MOLDOVA

ION DRANGOI – RICT II

Coordonator: Conf. univ. dr. Sergiu Cornea
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Parteneriatul Estic reprezintă dimensiunea estică de colaborare în cadrul Politicii Europene de Vecinătate, fiind lansat în anul 2009 ca inițiativă comună a Uniunii Europene, statelor membre UE și șase state din Europa de Est și Caucazul de Sud: Azerbaidjan, Armenia, Georgia, Belarus, Ucraina și Republica Moldova.

Acest cadru de cooperare are drept obiectiv aprofundarea asocierii politice și integrarea economică a statelor partenere, realizat prin ajustarea cadrului legal intern conform normelor și standardelor UE și stabilirea Zonelor de Liber Schimb Aprofundat și Cuprinzător. Astfel, PaE prevede: dezvoltarea unui dialog continuu dintre UE și fiecare stat în parte, aprofundarea colaborării multilaterale și implementarea unui amplu program reformativ la nivel național de către toate statele Parteneriatului Estic.

Elementul esențial al dialogului Republica Moldova – UE în cadrul PaE îl reprezintă Acordul de Asociere semnat la 27 iunie 2014 și intrat în vigoare la 1 iulie 2016. Prin semnarea acestui document autoritățile moldovenești și-au luat un angajament ferm în alinierea întregului program de reforme la nivel național în conformitate cu prevederile Acordului de Asociere. Astfel, la momentul actual, acest document constituie cadrul juridic fundamental de reformare a societății și statului moldovenesc.

Cuvinte cheie: Parteneriatul Estic, Uniunea Europeană, Republica Moldova, reforme

3. REPUBLICA MOLDOVA ÎN CADRUL PARTENERIATULUI ESTIC

MARIANA MUNTEANU – RISE III

Coordonator: Conf. univ. dr. Sergiu Cornea
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Parteneriatul Estic a fost lansat oficial la 7 mai 2009, în cadrul Summit-ului Parteneriatului Estic de la Praga și este parte a cadrului mai larg al Politicii Europene de Vecinătate. Parteneriatul structurează cooperarea cu statele partenere pe două dimensiuni: *bilaterală* și *multilaterală*.

Dimensiunea bilaterală a Parteneriatului Estic cuprinde relațiile individuale a UE cu fiecare țară în parte. Dimensiunea multilaterală a Parteneriatului Estic include relațiile UE cu țările partenere. Activitățile pe dimensiunea multilaterală a PaE sunt direcționate spre valorificarea participării în cadrul celor 4 Platforme de cooperare: Consolidarea instituțiilor și bună guvernare; Dezvoltare economică și oportunități de piață; Conectivitate, eficiență energetică, mediu și schimbări climatice; Contacte interumane.

Pe parcursul celor 10 ani, Parteneriatul Estic a oferit un cadru de cooperare consolidat între UE și Republica Moldova, fiind obținute mai multe realizări. În domeniul *economic*, Uniunea Europeană reprezintă pentru Republica Moldova cel mai important partener comercial și cel mai mare investitor. În ceea ce privește domeniul *conectivității*, la nivelul Republicii Moldova au fost înregistrate progrese. Sistemele de încălzire pe bază de biomasă au fost instalate în cadrul a 225 de unități. În domeniul *societal*, începând cu anul 2014 odată cu Liberalizarea Regimului de vize a fost adoptat pașaportul biometric.

În spatele retoricii și steagurilor UE, clasa politică moldovenească a imitat realizarea mai multor reforme și angajamente asumate în cadrul Acordurilor, iar relația cu UE a ajuns în 2018 într-un punct critic. Potrivit analiștilor de la Chișinău, nici la capitolul democrație și supremația legii autoritățile moldovenești nu au progresat prea mult.

Actualmente UE vrea să obțină rezultate concrete în relația sa cu fiecare dintre țările Parteneriatului Estic, în baza planului de acțiuni pentru 2017-2020, care conține 20 de *livrabile*, adică rezultate în diferite domenii, cum ar fi dezvoltarea economică și oportunitățile de piață, consolidarea instituțiilor și buna guvernare, conectivitatea, eficiența energetică, mediul și schimbările climatice, dar și mobilitatea și contactele interpersonale.

Cuvinte cheie: Parteneriatul Estic, UE, Republica Moldova, politica de vecinătate

4. RELAȚIILE REPUBLICII MOLDOVA CU FEDERAȚIA RUSĂ (2014-2020)

OLEG CÎRCHELAN – RISE III

Coordonator: Conf. univ. dr. Sergiu Cornea
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Relațiile moldo-ruse reprezintă relațiile externe bilaterale dintre Republica Moldova și Federația Rusă, două state est-europene, post-comuniste, ex-sovietice. În sens mai larg, relațiile moldo-ruse cuprind și totalitatea relațiilor istorice dintre popoarele Moldovei și Rusiei. Relațiile bilaterale oficiale din cele două țări au început în 1991, odată cu destrămarea Uniunii Sovietice, când Republica Moldova și-a declarat independența față de Uniunea Sovietică.

După 2014, când Republica Moldova a semnat acordul de Asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană, conducerea rusă a intensificat eforturile în vederea menținerii și sporirii influenței rusești în aceste teritorii. Și față de Republica Moldova politica Rusiei s-a schimbat, devenind mult mai sistemică și consecventă. Acțiunile de contracarare ale Rusiei ca urmare a apropierei Moldovei cu UE nu s-au limitat doar la metode diplomatice, fiind, de asemenea, utilizate pe scară largă instrumente economice, ceea ce a dus la reducerea în jumătate a comerțului între cele două țări. În rezultat, Moldova a cunoscut o pierdere semnificativă a pozițiilor sale pe piața rusă.

Relațiile moldo-ruse se bazează pe principiile colaborării reciproce, care sunt stipulate în Tratatul de prietenie și colaborare între Republica Moldova și Federația Rusă, semnat la Moscova la 19 noiembrie 2001.

Rusia este un partener cheie pentru asigurarea securității și stabilității interne și externe a Republica Moldova. Moscova joacă un rol determinant în soluționarea definitivă a problemei transnistrene, care reprezintă cea mai mare amenințare la adresa suveranității și integrității teritoriale a Republica Moldova.

Federația Rusă continuă să fie un partener important pentru Republica Moldova. Construirea unui nou format de relații între state pare posibilă dacă partea moldovenească va urmări o politică clar formulată și un dialog deschis, în care vor fi luate în considerare interesele naționale ale statului moldovenesc. Aceasta se referă la respectarea principiului neutralității, retragerea trupelor ruse din regiunea transnistreană, eliminarea munițiilor care se păstrează în depozitele de la Colbasna, renunțarea la utilizarea instrumentelor de presiune economică și alte metode utilizate pe scară largă de partea rusă pentru a-și menține influența în regiune. Tensiunea relațiilor politice dintre state poate fi depășită prin renunțarea la discuțiile controversate și găsirea unui numitor comun în cooperarea bilaterală. Aceasta poate fi cheia succesului și începutul dezvoltării unei platforme eficiente de dialog. Construirea unui nou format de parteneriat ar trebui să decurgă din schimbarea realităților moderne ale dezvoltării statelor, a contextului regional și internațional, precum și din înțelegerea faptului că Rusia este un partener potențial puternic care va continua să influențeze regiunea.

Cuvinte cheie: Federația Rusă, Republica Moldova, spațiul post-sovietic, relații moldo-ruse

5. FORMELE DE MANIFESTARE A TERORISMULUI ÎN LUMEA CONTEMPORANĂ

OLGA DRAGOI - RISE III

Coordonator: Conf. univ. dr. Sergiu Cornea
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Terorismul a fost, fără îndoială, unul dintre factorii definitorii ai epocii noastre. În mod frecvent găsim titluri în presă sau în media cu amenințări teroriste, lovituri de stat sau acte teroriste asupra unor cetățeni obișnuiți. Și, în multe părți ale lumii, a fost una dintre cele mai importante amenințări la adresa păcii, securității și stabilității.

Deși este un fenomen global, multe persoane nu știu să definească terorismul sau să îi identifice caracteristicile și rădăcinile, iar acest lucru se datorează, în principal, faptului că nu există o definiție general acceptată a terorismului. În cele ce urmează, ne vom îndrepta atenția asupra evoluției terorismului și vom identifica cele mai importante componente pe care definiția terorismului ar trebui să le conțină.

Am ales cercetarea acestui subiect și anume „terorismul” deoarece este determinată și de necesitatea de a studia terorismul ca risc și amenințare asimetrică, care în prezent se amplifică în intensitate și ca arie de manifestare, tematica subiectului meu de cercetare este și va fi mult timp și de acum înainte de actualitate, deoarece fenomenul terorismului este imprevizibil și este nealiniabil ca fenomen pe cum și impactul pe care îl creează ori de câte ori se manifestă în lumea contemporană, deasemenea subiectul cercetării mele prezintă un real interes pentru publicul larg și o mare curiozitate pentru cei care aleg să dedice unui studiu mai aprofundat.

În cadrul temei abordate de mine am structurat lucrarea în două părți. Prima parte reprezintă partea teoretică, dintre multitudinea de definiții date terorismului, voi defini noțiunea de terorism, voi enumera principalele cauze care au declanșat fenomenul dat, voi caracteriza formele de manifestare a terorismului, voi enumera care sunt principalele tipuri de terorism și care sunt diferențele dintre ele. A doua parte a lucrării conține enumerarea principalelor probleme pentru combaterea terorismului, lupta principalelor instituții europene pentru combaterea terorismului, antiterorismul, contraterorismul, UE în lupta împotriva terorismului, NATO în lupta împotriva terorismului, ONU în lupta împotriva terorismului, OSCE în lupta împotriva terorismului.

Concluziile la care am ajuns, în urma cercetării acestui subiect este faptul că nimeni și nimic nu poate garanta o securitate absolută, și nici la nivelul cetățeanului nici la nivel european, nici la nivel internațional. Acesta este, din păcate reversul renunțării la totalitarism și îmbrățișarea cu toată convingerea și încrederea a valorilor democratice, cu toate avantajele pe care acestea le oferă, sau ceea ce, cu alte cuvinte, putem spune că „este un risc asumat.”

Cuvinte cheie: terorism politic, bioterorism, fundamentalism, contraterorism, antiterorism

6. AMENAJAREA PARCULUI DIN SATUL VIȘNIOVCA

OLGA DRAGOI - RISE III

Coordonator: Conf. univ. dr. Carmen Alexandrache
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Prezenta lucrare se referă la dezvoltarea unui proiect cu finanțare europeană care prevede amenajarea parcului din s. Vișniovca, raionul Cantemir, dezvoltarea infrastructurii zonei rurale. Proiectul are o importanță de ordin local, ținând cont de faptul că starea de mediu afectează în mod direct confortul populației și atractivitatea localității.

Prezentul proiect își propune să contribuie la creșterea calității și confortului spațiului verde, prin transformarea Parcului într-un spațiu comod și accesibil pentru oameni. Amenajarea parcului presupune crearea mai multor zone distincte care să satisfacă atât toate categoriile de vârstă dar și diferitele preocupări ale vizitatorilor. Vor fi realizate sectoare de odihnă pasivă, sector pentru mișcare, sector pentru copii, sector naturalistic.

Amenajarea Parcului va permite oamenilor să își găsească un refugiu din rutina zilnică într-un loc liniștit, înconjurați de frumusețea naturii, pentru a se reîncărca cu energie pozitivă, aer proaspăt, dar și vor putea admira activitățile tinerilor.

Aleile sunt trasate astfel încât să conducă la diversele zone cât mai simplu. Parcul are o vegetație deosebită, terenurile de sport sunt amplasate în apropiere una de alta, iar terenul de joacă pentru copii este în apropiere cu scaunele unde părinții se pot odihni, citi, juca șah etc.

Cuvinte-cheie: Vișniovca, proiect european, infrastructură, parc, fonduri europene

7. OBIECTIVELE COOPERĂRII REPUBLICII MOLDOVA CU STATELE EUROPEI DE SUD-EST

ANDRIANA DAGHI – RISE III

Coordonator: Conf. univ. dr. Sergiu Cornea
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Integrarea europeană rămâne obiectivul principal și ireversibil al agendei interne și externe a Republicii Moldova. Cooperarea cu statele Europei de Sud-Est este o parte componentă a diplomației multilaterale a Republicii Moldova și care are scopul de a se manifesta prin dezvoltarea relațiilor politice, de securitate și comercial-economice în cadrul organizațiilor și inițiativelor din regiunea Europei de Sud-Est. Printre obiectivele majore ale Republicii Moldova de colaborarea cu statele de vecinătate se enumeră aderarea la Procesul de Cooperare din Europa de Sud-Est (SEECF) este o structură de cooperare regională care are drept obiective întărirea stabilității, securității și a relațiilor de bună vecinătate; intensificarea cooperării multilaterale economice și comerciale în zonă, cu accent pe cooperarea transfrontalieră, modernizarea infrastructurii de transporturi, comunicații și energie, promovarea comerțului și investițiilor între statele din regiune; promovarea cooperării în domeniile umanitar, social și cultural; cooperarea în domeniul justiției, în combaterea crimei organizate și a traficului ilicit cu droguri, arme și persoane, precum și a terorismului și efectelor migrației.

Organizația de Cooperare Economică a Mării Negre-Republica Moldova promovează relații strânse în cadrul acestei organizații care joacă un rol esențial pentru consolidarea dialogului politic și dezvoltarea proiectelor regionale în regiunea Mării Negre.

Acordul de Parteneriat și Cooperare reprezintă baza juridică a relațiilor dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană. Documentul stabilește cadrul juridic al relațiilor actuale între Moldova și UE în domeniul politic, comercial, economic, juridic, cultural-științific și are ca obiective susținerea Moldovei pentru: consolidarea democrației și statului de drept cu respectarea drepturilor omului și a minorităților prin asigurarea cadrului corespunzător al dialogului politic; dezvoltarea durabilă a economiei și finalizarea procesului de tranziție spre economia de piață prin promovarea schimburilor comerciale, investițiilor și relațiilor economice armonioase.

Pactul de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est este instituție care viza consolidarea păcii, democrației, drepturilor omului și a economiei în țările din Europa de Sud-est. Aderarea Republicii Moldova la Politica Europeană de Vecinătate, prin semnarea acestor acorduri de colaborare, participarea Republicii Moldova la proiecte, activități precum și aderarea sa la noi mecanisme de integrare regională din Europa de Sud-Est au ancorat țara noastră în procesele integraționiste din această regiune, au mărit vizibilitatea prezenței sale în evoluția relațiilor politico-diplomatice din Europa de Sud-Est, au contribuit la promovarea imaginii Republicii Moldova ca țară cu aspirații de integrare europeană.

Cuvinte cheie: cooperare regională, integrare europeană, Republica Moldova, Europa de Sud-Est

8. CHINA, ACTOR AL RELAȚIILOR INTERNAȚIONALE

ALINA NICA – RISE III

Coordonator: Prof. univ. dr. Anișoara Popa
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

În prezenta lucrare ne propunem să analizăm elemente ce au influențat evoluția potențialului de putere al unui actor ce aspira la hegemonie la nivelul sistemului internațional contemporan.

Cu o populație de peste 350 milioane de oameni și o economie care a trecut prin schimbări majore prin aplicarea unei noi paradigme economice puse la punct de specialiști ce au absolvit cursuri ale facultăților de economie din țară, în China s-a optat pentru o soluție aplicată de la cel mai înalt nivel: fabricile trebuiau să atingă cotele stabilite de stat, dar puteau vinde orice produceau suplimentar la orice preț doreau.

Restructurarea economiei chineze în care industria asigură 47% din PIB și antrenează 23% din forța de muncă, traversând o perioadă de restructurare ce vizează adaptarea marilor întreprinderi de stat la cerințele pieței interne și externe, agricultura care practica 2-3 ori culturi pe an pe același teren, și alte domenii ale economiei țării au asigurat depășirea crizei, și ajungerea în topul clasamentului mondial din punct de vedere economic. Pentru următorii ani pe baza unor analize făcute de experți potrivit cărora nivelul economic atins în Asia va conduce la creșterea populației din clasa de mijloc, în timp ce această categorie va stagna în Occident putem trage concluzii legate de dinamismul acestei economii.

Astăzi China în ciuda pandemiei care s-a abătut asupra statului și a altor probleme cu care se confruntă, continuă să fie o țară de top și una dintre principalele puteri economice la nivel mondial.

Cuvinte cheie: China, putere mondială, economie, agricultură, industrie

9. QUO VADIS, UE?

CHIRICUȚA GABRIELA – RICT II

Coordonator: Prof. univ. dr. Anișoara Popa
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Uniunea Europeană se confruntă în prezent cu o serie de provocări la adresa securității și echilibrului comunitar. Pe lângă problemele îngrijorătoare de ordin intern (ce vizează aspectele sociale, politice, economice, energetice, demografice și culturale) dublate de fenomenul Brexitului, statele membre UE trebuie să fie capabile să țină piept și unor provocări externe, precum globalizarea, crizele financiare, migrația internațională, terorismul internațional și efectele lor destructive. Acest amalgam de indicatori repun în discuție viabilitatea construcției europene și necesitatea implementării unei reforme conceptuale a Uniunii. Odată cu plecarea Marii Britanii și crearea Uniunii continentale, în frunte cu Franța și Germania, se accentuează această cerință inevitabilă de rediscutare a reformării, actuală încă înainte de Brexit, care trebuie să asigure soliditatea întreagii entități în formatul actual UE-27.

Provocările interne și externe ce concură la profilarea unei crize europene grave, se derulează în contextul necesității evidente a unei repositionări în cadrul sistemului internațional contemporan. Observația analiștilor și observatorilor procesului integrativ european că există riscul ca UE să fie depășită de China, preconizându-se că în anul 2030 puterea economică a UE va reprezenta mult mai puțin de 20% din PIB-ul mondial, iar în 2060 populația UE va constitui mai puțin de 5%, factori care determină marginalizarea treptată a Uniunii, trebuie corelată cu observația deteriorării relațiilor cu SUA din cauza divergențelor de viziune ale președintelui american și a suspiciunilor și controverselor ce consideră planurile UE drept o politică izolaționistă în domeniul apărării. Criza pandemică Covid-19 a accentuat problemele de ordin economic și social, iar suportul financiar alocat pentru combaterea acestora atât în Uniune cât și în sprijinul partenerilor internaționali va slăbi considerabil bugetul comunității.

Realitățile actuale complică semnificativ atât viziunile cât și perspectivele de viitor ale Uniunii, criza pandemică de nivel global creează incertitudine față de întregul sistem internațional. Astăzi putem reflecta nu doar la viitorul Europei, ci la viitorul planetei în ansamblu. UE trebuie să aleagă între două căi de viitor: reformă sau destrămare. Stadiul actual al comunității necesită reformarea și implementarea unor schimbări corespunzătoare realităților timpului, în caz contrar existând riscul fărâmițării din interior. Viitorul structurii europene este în raport direct proporțional cu deciziile liderilor de la Bruxelles asupra reformării sau evitării urgentării schimbărilor în Uniune vis-a-vis de realitățile critice în care se află.

Cuvinte cheie: Uniunea Europeană, reformă, construcție europeană

10. DESPRE ÎNCERCĂRILE DOMNITORULUI ALEXANDRU IOAN CUZA DE A INSTITUI ORDINUL UNIRII

BODLEV CRISTINA - RISE III

Coordonator: Prof. univ. dr. Anișoara Popa
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Sistemul de decorații, în general, este acela care exprimă, de fapt, filosofia de viață și gândirea fundamentală a unei societăți, permițând atât intuirea profilului spiritual, cât și ierarhia valorilor pe care un popor le apreciază și le însușește. Dacă analizăm atent simbolurile heraldice ce compun decorațiile, devizele acestora, forma lor, culorile, panglicilor, observăm că toate fac referire la onoare, la virtute, fraternitate, filantropie, patriotism, curaj, devotament și, în general, fac referire la credință. Cele mai des folosite elemente heraldice în sistemul românesc de decorații din perioada regalistă sunt: crucea, care de regulă apare și în diverse alte forme (cruce de Malta, cruce Leopold, cruce bizantină, cruce latină, cruce Ruppert, cruce treflată, dublă etc.), acvila (de regulă, cruciată) în diverse ipostaze și coroana de oțel, care face referire la independență.

Alexandru Ioan Cuza (n. 20 martie 1820, Bârlad - d. 15 mai 1873, Heidelberg, Germania), personaj emblematic al istoriei românești moderne, primul domn al Principatelor Unite, a înțeles necesitatea și și-a asumat misiunea de a moderniza societatea românească, bazându-se pe principii liberale.

Această lucrare este elaborată în baza literaturii existente, apelându-se la o serie de articole, sinteze, studii speciale care au servit ca model pentru aplicarea metodelor utilizate în cercetările lingvistice și istorice, specific pentru cunoașterea problemei în cauză.

Pentru cercetare au fost utilizate și integrate principii specifice istoriei și relațiilor internaționale precum: principiul științific, al obiectivității, principiul abordării sistemice, etc. Lucrarea are un suport metodologic consistent, abordarea noastră fiind bazată pe utilizarea metodei analizei istorice, metodei comparativ-istorică, metodei analizei critice, metodei abordării interdisciplinare etc. Investigația noastră își propune să evidențieze faptul că încercarea Domnitorului Unirii de a institui ordinal militar și civil numit Ordinul Unirii a reprezentat, de fapt, un prim pas în integrarea aleristicii în spațiul românesc ca element al imagologiei politice, acestor din fiind unul foarte special dar mai ales valoros, pentru că anume el era gândit a constitui unul dintre elementele constructive în vederea desăvârșirii Unirii Principatelor și la nivel imagologic și în evidențierea și afirmarea suverană a României pe plan extern/internațional.

Cuvintecheie: faleristică, decorații, simbol, ordin, unire

11. GLOBALIZAREA ȘI EFECTELE EI ASUPRA LUMII CONTEMPORANE

OLGA DRAGOI – RISE III

Coordonator: Prof. univ. dr. Anișoara Popa
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

În prezenta lucrare voi încerca să definesc procesul de globalizare, voi preciza care sunt cele mai importante cauze care au declanșat acest proces și voi caracteriza globalizarea ca etapa actuală a evoluției sistemului internațional. Voi insista asupra principalelor criterii ale globalizării, a domeniilor sale majore subliniind diferențele dintre ele dar și efectele și consecințele pe care le provoacă acest proces asupra lumii contemporane.

Cuvinte cheie: globalizare, mondializare, lumea contemporană

12. FEMINISMUL CA TEORIE A RELAȚIILOR INTERNAȚIONALE

INA BOTEZ – RISE I

Coordonator: Prof. univ. dr. Anișoara Popa
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Prezenta lucrare abordează problematica feminismului ca teorie a Relațiilor Internaționale. Pornind de la constatarea condiției de inferioritate a femeii în societate de-a lungul timpului insistăm asupra conturării în timp a conținutului acestei teorii pornind de la primele voci care revendicau drepturi egale pentru femei, la sfârșitul secolului al XVIII-lea.

Detaliem aparatul conceptual al teoriilor de inspirație feministă în Relațiile Internaționale evidențiind gruparea lor în categorii: de orientare precumpănitor liberală, de orientare critică și teorii ce indică transformările pe care integrarea problematicii de gen le poate aduce teoriei și practicii Relațiilor Internaționale.

Contribuții importante din literatura de specialitate ale Oliviei Todorean, Mihaelei Miroiu precum și ale unora dintre cele mai reputeate autoare feministe din domeniul Relațiilor internaționale precum J. Ann Tickner, Christine Sylvester, V. Spike Peterson, Anne Sisson Runyan au stat la baza documentării pentru realizarea prezentării noastre și ne-au condus la concluzia că feminismul modern este asociat astăzi cu pătura academică mijlocie iar calea de mijloc în rezolvarea războiului sexelor este respectul de ambele părți. Cu toate acestea, noi, femeile, ar trebui să ne amintim că în secolul XXI, drepturile noastre nu mai sunt diferite de drepturile omului, și în planul Relațiilor Internaționale, datorită teoriei feminismului.

Cuvinte cheie: teorii feministe, războiul sexelor, problematica de gen, Mihaela Miroiu, J. Ann Tickner

13. PROIECTE SOVIETICE PRIVIND BASARABIA (1918-1924)

TATIANA CHEDRIC – RISE III

Coordonator: Prof. univ. dr. Ion Șișcanu

Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

România, vecina Imperiului Rusiei, își realizase în 1918 obiectivul fundamental – Unitatea națională. Relațiile româno-ruse s-au deteriorat începând cu această perioadă, deoarece odată cu preluarea puterii politice de către bolșevici, viziunile lui Lenin privind rezolvarea problemelor naționale s-au schimbat categoric. Noua putere bolșevică opta nu pentru autodeterminare până la separarea de statele naționale asupritoare, ci pentru menținerea lor în cadrul noului stat. Rusia nu recunoștea legalitatea Sfatului Țării și nici a deciziilor sale, nega faptul că Basarabia a aparținut în trecut României și nu recunoștea predominarea elementului românesc în Basarabia. Ținutul Basarabia era un punct cheie care oferea posibilitatea rușilor de a avea cale liberă la gurile Dunării, de aici la Marea Neagră și ulterior la Marea Mediterană.

În anii revoluției și războiului civil, Rusia Sovietică a pierdut fostele poziții ale Imperiului rus pe arena internațională și teritorii în Europa de Est. În această situație, conducerea statului sovietic putea să accepte statutul de putere regională sau să înceapă, din nou, lupta pentru revenirea în clubul marilor puteri. Conducerea sovietică a ales alternativa a doua, asumându-și conceptul revoluției mondiale. Obiectivul strategic al politicii externe a Kremlinului devenise restructurarea globală a sistemului relațiilor internaționale.

Cu toate că pe fundalul acestor obiective majore de politică externă, chestiunea Basarabiei pentru Rusia avea o poziție de subordonare, Kremlinul considera că această problemă influența semnificativ relațiile Sovietelor cu Europa de Sud-Est și de Est. Aceasta, la rândul său, exercita un anumit grad de influență asupra relațiilor Rusiei cu Marile Puteri.

În anii 1918-1924, în condițiile în care guvernul lui Lenin încă nu era recunoscut pe arena internațională, Rusia sovietică a manifestat mai multe intenții de a reocupa Basarabia. Am dat acestor intenții denumirea de proiecte:

1. Transformarea Basarabiei în calitate de cap de pod pentru revoluționarea României;
2. Includerea Basarabiei în cadrul Republicii Sovietice Odessa;
3. Pregătirea de către Uniunea Sovietică a războiului împotriva României;
4. Formarea, pe malul stâng al râului Nistru, a Republicii Autonome Sovietice Socialiste Moldovenești care pretindea să includă în componența sa și Basarabia.

Cuvinte cheie: Basarabia, Rusia, România, proiecte.

14. VIZIUNILE RUSIEI, GERMANIEI ȘI A REPUBLICII MOLDOVA PRIVIND REFORMA OSCE

MAIA UZUN – RISE III

Coordonator: Lect. univ. dr. Tetiana Toma
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

De-a lungul timpului, Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) a cunoscut diverse modificări, însă acestea nu a fost suficiente în perspectiva unor state membre.

Dezbaterile privind perspectivele arhitecturii europene de securitate sunt tot mai frecvente și fiecare stat membru are o viziune mai mult sau mai puțin conturată pentru consolidarea rolului OSCE pe arena internațională.

Lucrarea prezentată propune analiza propunerilor Federației Ruse, Germaniei și Republicii Moldova față de structura și activitatea organizației de securitate. Sunt analizate luările de poziții oficiale, dezbaterile la nivel internațional și analizele publicate de experții de securitate care vizează propunerile de reformare a OSCE și criticile aduse organizației. Pentru identificarea viziunii Republicii Moldova față de subiectul analizat autoarea studiului a realizat un interviu tematic cu ambasadorul Victor Osipov, Reprezentantul Permanent de pe lângă OSCE.

Cuvinte-cheie: OSCE, Federația Rusă, securitate, Germania, Republica Moldova

15. PROCESELE INTEGRAȚIONISTE DIN SPAȚIUL POST-SOVIETIC. STUDIU DE CAZ UNIUNEA ECONOMICĂ EUROASTIACĂ

IULIANA BOROMICENCO – RISE II

Coordonator: Lect. univ. dr. Tetiana Toma
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Semnarea Acordului privind Uniunea Vamală dintre Republica Belarus și Federația Rusă la data de 6 ianuarie 1995, urmate la scurt timp de Kazahstan și Kârgâzstan, iar din 1999 și de Tadjikistan a marcat începutul constituirii Uniunii Vamale. Acesta prevedea trei etape logice: crearea zonei de comerț liber, formarea Uniunii Vamale și a Spațiului Economic Eurasiatic Unic. Astfel până la 1 ianuarie 2010 a fost constituit cadrul legal al Uniunii Vamale, au fost adoptate mai mult de 40 de tratate internaționale și au fost instituite tarifele vamale comune pentru cele 3 state membre. Schimbarea principală și imediată a regimului comercial, a fost introducerea unui regim al tarifului exterior comun. Uniunea Vamală a adus de asemenea o serie de modificări instituționale, îndeosebi crearea Comisiei Uniunii Vamale.

Consecințele comerciale a Parteneriatului cu Uniunea Vamală: creșterea tarifelor externe și reducerea competitivității, Uniunea Vamală nu ar furniza alte beneficii comerciale adiționale, ținând cont de CSI, etc.

Consecințe legale a Parteneriatului cu Uniunea Vamală: agenda bilaterală a Partenerilor Estici ai Uniunii Europene nu ar mai fi valabilă, partenerii estici nu ar mai putea semna nici un acord de liber schimb, etc.

Pentru prima dată Uniunea Europeană s-ar putea confrunta cu un concurent redutabil. Ideea președintelui rus Vladimir Putin de a înființa Uniunea Economică Eurasiatică, organism cu propriile structuri de conducere, propriile decizii cu caracter obligatoriu și propria justiție are potențial de realizare. În același timp, Rusia și-a activat toate instrumentele pentru a împinge Kievul spre aderare la Uniunea Economică Eurasiatică. O asemenea distribuție de forțe pune sub semnul întrebării strategia UE în regiune.

Prezenta lucrare a analizat și poziția Bruxellesul-ului, care formulează numeroase cerințe față de participanții acordului de parteneriat, fără a propune nimic în schimbul perspectivelor de aderare. Multe arată că Uniunea Economică Eurasiatică prevede supremația Rusiei, însă această uniune se va baza, totuși, pe un sistem analog celui al Uniunii Europene, nu pe un model sovietic.

Cuvinte-cheie: Uniunea Economică Eurasiatică, Uniunea Vamală, procese integraționiste, spațiul post-sovietic, Federația Rusă

16. CEHIA ȘI SLOVACIA LA 30 DE ANI DE LA REVOLUȚIA DE CATIFEA

JASMIN ROGOZENCO – RISE II

Coordonator: Lect. univ. dr. Tetiana Toma
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Revoluția de catifea a fost mișcarea pacifistă prin care partidul comunist din Cehoslovacia a pierdut monopolul puterii și a revenit la democrație. Curente deschise și liberale provenite dinspre Uniunea Sovietică, prin intermediul așa-numitei „perestroika”, condusă de Mihail Gorbaciov, începând cu 1985, s-au concretizat în începerea reformelor politice în țările satelit ale acesteia. În cazul Cehoslovaciei, anul 1977 a rămas în istorie, an în care, în spiritul Primăverii de la Praga, un grup de intelectuali a publicat un manifest numit „Scrisoarea 77”, în care își exprimau dezacordul cu regimul instituit.

Scopul lucrării constă în prezentarea succintă și analiza parcursului celor două state-surori, Cehia și Slovacia, după revoluție: Cehia a ajuns la 90% din produsul intern brut pe locuitor raportat la media europeană, iar Slovacia este la 78% și stat membru în zona euro. Cele două state au beneficiat încă de la începutul anilor 1990 de investiții masive, îndeosebi din Germania și cu preponderență în sectorul auto.

Metoda de cercetare s-a axat pe analiza perspectivei parcursului Cehiei și Slovaciei în presa din România. În mod special au fost analizate interviurile acordate de ambasadorii ceh și slovac pentru Revista „Sinteza”, cu ocazia împlinirii a 30 de ani de la Revoluția de catifea. Lucrarea de față urmărește, de asemenea, și poziționarea celor două state central europene în raport cu Uniunea Europeană, țările din Europa Centrală și Federația Rusă.

Cuvinte-cheie: Revoluția de catifea, Cehia, Slovacia, Europa Centrală

17. RELAȚIILE REPUBLICII BELARUS CU UNIUNEA EUROPEANĂ ÎN CADRUL PARTENERIATULUI ESTIC

CAROLINA BALAN - RISE II

Coordonator: Lect. univ. dr. Tetiana Toma
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Uniunea Europeană a urmărit de-a lungul timpului stabilirea unor relații de cooperare cu statele vecine pentru o mai bună guvernare, stabilitate și dezvoltare economică de-a lungul granițelor sale estice. În 2004 a apărut PEV, prin intermediul căreia UE stabilește relații de cooperare cu statele cu care are frontiere terestre sau maritime din Europa de Est și statele din Orientul Mijlociu și Africa de Nord.

Direcția cooperării UE cu statele vecine din est a fost continuată prin intermediul creării Parteneriatului Estic în 2009, ca inițiativă comună între UE, Statele membre ale UE, Șase țări partenere din Europa de Est și Caucazul de Sud.

Un caz important al cooperării UE în plan extern este relația cu Belarus, un stat tampon între extinderea UE către Est și extinderea Rusiei spre Vest. Belarusul participă activ la formatul multilateral al inițiativei Parteneriatului estic, accentuându-și politica externă spre dezvoltarea relațiilor prietenoase, egale și reciproc avantajoase cu statele membre ale UE. Au fost înregistrate progrese în relațiile UE-Belarus în ultimii câțiva ani, de când UE a ridicat cea mai mare parte a măsurilor restrictive împotriva Republicii Belarus, în februarie 2016. Măsurile restrictive rămase (un embargo asupra armelor și echipamentelor care ar putea fi utilizate pentru represiunea internă, înghețarea activelor și interdicția de călătorie împotriva a patru persoane) sunt în vigoare în prezent până la 28 februarie 2021.

Belarus este singura țară din Europa în care pedeapsa cu moartea este încă în vigoare. Uniunea Europeană are o poziție fără echivoc cu privire la pedeapsa cu moartea, care încalcă dreptul la viață și reprezintă o pedeapsă crudă, inumană și degradantă. UE este pregătită să sprijine punerea în aplicare a „Planului național de acțiune pentru drepturile omului din Belarus pentru 2016-2019”, care stă la baza procesului de reformă internă și a modificărilor legislative și pregătirea unui nou plan în urma celei de-a treia revizuirii periodice universale din 2020.

UE este cel mai mare donator din Belarus. În urma evoluțiilor pozitive din 2016, UE a dublat mai mult asistența financiară până la o sumă totală de aproximativ 30 de milioane de euro anual pentru anii următori. În perioada 2014-2018, peste 110 milioane de euro au fost alocați din Instrumentul european de vecinătate.

UE se angajează să consolideze angajamentul cu poporul belarus și cu societatea civilă, iar în ultimii ani sprijinul acordat Belarusului în educație, mobilitate, tineret și facilitarea contactelor între persoane a crescut. Acordurile de facilitare și readmisie de viză UE-Belarus au fost semnate la 8 ianuarie 2020, deschizând calea pentru o mobilitate îmbunătățită a cetățenilor.

Cuvinte cheie: Parteneriatul Estic, Belarus, Uniunea Europeană, cooperare, politica de vecinătate

18. ISTORICUL PARTICIPĂRII REPUBLICII MOLDOVA LA GUAM ȘI SUBIECTELE ABORDATE

SORINA BOGOEV - RISE III

Coordonator: Lect. univ. dr. Tetiana Toma
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

GUAM este o inițiativă regională din patru state, a cărei denumire provine de la inițialele statelor fondatoare: Georgia, Ucraina, Republica Azerbaidjan și Republica Moldova. Crearea forumului consultativ din 4 state a avut loc la 10 octombrie 1997 în Strasbourg, în timpul Summit-ului Consiliului Europei, unde a fost adoptat Comunicatul Comun al întrevederii celor patru Președinți. În acest document președinții au remarcat necesitatea dezvoltării cooperării cvadrilaterale pentru întărirea stabilității și securității în Europa. Asocierea Republicii Moldova la Grupul GUAM a fost determinată, mai întâi de toate, de considerente politice, în particular, de necesitatea ca poziția Chișinăului să fie auzită și luată în calcul la masa negocierilor privind versiunea adaptată a Tratatului FACE, precum și de imperativul contrabalansării influenței Federației Ruse în procesul de soluționare a problemei transnistrene.

Unul dintre motivele participării Republicii Moldova la GUAM era determinat de dorința de a spori cooperarea deplină în domeniile economic, comercial, energetic, politic. Interacțiunea politică a Republicii Moldova în GUAM are mai multe dimensiuni. Acestea include discutarea problemelor politice în cadrul reuniunilor celui mai înalt organism la diferite niveluri, sprijinul reciproc în domeniile dezvoltării politice și democrației, coordonarea pozițiilor și acțiunilor în cadrul altor structuri transnaționale (ONU, OSCE, CE).

Obiectivele importante pe care Republica Moldova le stabilește în cadrul GUAM sunt, de asemenea, coordonarea unei poziții politice comune și dezvoltarea cooperării instituționale cu alte țări, fie în calitate de parteneri ai GUAM, fie exprimându-și dorința de a deveni astfel.

Integrarea europeană este o altă prioritate de politică externă a Republicii Moldova, care coincide cu prioritățile și aspirațiile altor membri ai organizației. Un alt domeniu de cooperare este crearea unui contingent de menținere a păcii al organizației, a cărui idee a fost discutată la reuniunea șefilor de stat din GUAM de la Baku. Obiectivele anunțate la summit sunt de a participa la operațiunile de menținere a păcii nu numai în armată, ci și în aplicarea legii, și de a spori contribuția acestora la consolidarea securității energetice globale.

Participarea Republicii Moldova la GUAM este manifestată și în domeniul culturii și turismului. În contextul preluării coordonării Grupului de lucru GUAM pentru cultură și turism de către Republica Moldova, în perioada 29-30 martie 2017, în incinta Sediului Central al Secretariatului GUAM de la Kiev, Ucraina, se desfășoară Ședința Grupului de lucru GUAM pentru cultură și turism la nivel de șefi de autorități. Reuniunea de nivel înalt din domeniul turismului s-a desfășurat cu participarea reprezentanților ai Secretariatului GUAM, Agenției Turismului a Republicii Moldova, Ministerului Culturii și Turismului din Republica Azerbaidjan, Administrației Naționale de Turism a Georgiei, Ministerului Dezvoltării Economice și Comerțului al Ucrainei.

Până în prezent, Republica Moldova a luat în serios participarea la GUAM, propunând să dezvolte proiecte specifice în domenii precum economie, comerț, soluționarea conflictelor înghețate, integrare europeană, energie și altele.

Cuvinte cheie: GUAM, Republica Moldova, Ucraina, Georgia, Azerbaidjan, cooperare regională, organizații internaționale

19. ROLUL FRANȚEI ÎN MEDIEREA CONFLICTULUI DIN NAGORNO-KARABAH

DANIELA BĂRBIERU- RISE I

Coordonator: Lect. univ. dr. Tetiana Toma
Facultatea Transfrontalieră, Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați

Conflictul din Nagorno-Karabakh este analizat de mai bine de douăzeci de ani și este o situație îngrijorătoare, care de-a lungul perioadei s-a soldat cu numeroase victime. Acest conflict a început în anul 1917 după prăbușirea Imperiului Rus, însă conflictul armat a început în 1988 între armeni și azerbaidjeni, pentru teritoriul Nagorno-Karabakh.

În anul 1944 a fost creat Grupul Minsk, o entitate a OSCE (Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa), pentru a rezolva disputa și este co-prezidat de Statele Unite, Rusia și Franța. Copreședinții organizează reuniuni între liderii celor două țări și organizează întâlniri individuale. Grupul a negociat cu succes încetarea focului, dar problemele teritoriale rămân la fel ca oricând.

Franța își joacă rolul în soluționarea conflictului Nagorno-Karabakh în cadrul co-președinției Grupului Minsk și este unul dintre principalii garanți ai continuării negocierilor de pace.

Cea mai bună metodă pentru soluționarea conflictului este prin intermediul medierii. Medierea este definită ca o abordare pacifică a soluționării conflictelor, în care terții ajută părțile implicate să rezolve conflictele printr-un proces de informație și influență socială, fără a utiliza violența.

Franța, ca parte a Grupului Minsk, împreună cu Rusia și Statele Unite, a încercat să găsească mai multe soluții pentru medierea conflictului Nagorno-Karabakh. Astfel, în 1994 a fost încheiat un acord privind încetarea focului și organizează întâlniri între președinții Armeniei și Azerbaidjanului. De asemenea în baza actului final de la Helsinki, s-au propus: întoarcerea teritoriilor din jurul Nagorno-Karabakh Azerbaidjanului, un statut provizoriu pentru Nagorno-Karabakh care oferă garanții pentru securitate și autoguvernare; dreptul tuturor persoanelor strămutate și refugiaților de a se întoarce la locurile de reședință anterioare și garanții de securitate internațională.

Experiența procesului de soluționare indică faptul că Franța a folosit calificările înalte ale diplomaților săi pentru a căuta și aplica diferite formule de soluționare. Diplomația franceză continuă să caute soluții pentru înlăturarea conflictului respectiv.

Cu toate acestea, conflictul încă continuă să fie prezent, și acesta va putea fi înlăturat doar dacă părțile acestuia ar negocia, sau dacă o parte chiar ar ceda. Conflictul nu poate fi înlăturat dacă unul din participanți nu își demonstrează disponibilitatea și interesul pentru aceasta.

Cuvinte cheie: Nagorno-Karabakh, conflict înghețat, OSCE, Franța